

1896-01-25

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Afsendersted:

Siena

Arkivplacering:

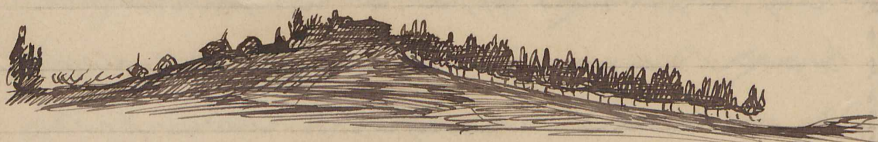
Mappe 53 nr. 11

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Chiusi 26-1-96 Kjære Kone, Kan Du huske den
store mase her til den ene side. Nu skal vi lidt mod
nord ad en anden linie for at få fat i linien til
Perugia. Imorgen tog vi fra Siena ved Stjerne dalen,
en rigtig smal flod i øst ligger solgang.
Den vokede sig store, til den ene side, det landet
blev med ruin, til den anden som mink skovet med
lyst som voksende, stjernerne skitledes efter
Lagden, vi passede på som om de for at få det
først glimt af Solen. Mod nordvest var himlen
violet rødt over de gulvædede leirbunker som i denne
goldsal af Stalen, som sig i underlige runde, blødt-
skjellende former. Lyset voksede, ved en flod, der
to jøge med deres hunde af, de skulle insat jøge
på de nye lejder. Så kom vi til en stor dal
med smukke husstande og træer og popler, alt
i samme farve som lort, med en rød en søg riden.
Vi syntes solen gav sig alt for god tid bjergene lang-
strakt, blakt, linier strakt sig bagst. Endelig blev

en af de sømmede tæppe rosenrødt, og så en
til på skid efter trålerne. Vi nåede Asciago,
men der holdt et andet tog lige for næsen af os, og
vi faldt der rigtigt solbys på kussornerne og på
vinduerne på toget foran os, vi så et glimt af
den sølv, endelig kørte vi og fik fri himmel, solen
blændede, det var som den havde opsamlet alle
farverne på jorden og i sine lange brude stråler
som endte i den lysblå luft, og jorden kun var
soltoner. ^{Terontaler} Den fik dog efterhånden farve igen,
byerne på terræne mellem højderne så lygende
rødlige, skovsøderne blålige, alle mælktoner.
Så kom Chiavari, der gik vi og lagte os i solen, spist
og druk. Nu er vi næst her til, der kan tre dage de Tre-
mino lå skinnende grønne blå by de oprindelige gamle
egtræer, og på en landtunge en herlig lille by, der
vi bringer os nord og så søen, syd med dejlige
højdelinier by, alt så lysblåt fortonet som i Skid-
dis. Mod øst lå langt borte smukke alperne som
så her de som alperne og næsten grønne sammen
med den lyse luft. Den lod sig se i toget til Bergamo,
no skal vi kører det by den nordlige side og så der.

Den er i et stort skov- og landskab, men der er lidt som skov og grønne.

Perugia. Nu er her der set nogle kirker, men
kun en var rigtig god, en lille gammel udgave
af S. Petrus in Rotondo i Rom, er kom til
den da solen sendte sine lave gyldne skæpe
stråler over jorden og malede gyldent hvor den
kunde nå. Foran var der en lille indelukket
grønning hvor ungdommen morede sig og mænd
oplyste boccia. Mændene søgte den havde først
besøgt et hedensk tempel, og vilde os en offerdug.
Efter at vi er på et højt punkt med udsigt
mod nord, den flotteste udsigt er måske mod syd, men
den er eldst mod nord, der var en kranse af ontoppene
fra nord til sydøst, den stegte ganske højt,
men rindede de og dalene som la i skygge, og
staden lå under os og for os i grønt skog og
med skærende bjergplatter. Skysene voksede,
gik og ad ordene, Astor blev slagt af et træ,
en lille kirke mod nord stråle endnu på en høj, og
gik den grad under, de nærmest valgte højder tabte
farven, mod nordøst holdt de blå bjerge sig mod
aftenhimmelen. I nord og øst blev der de rosenrøde læn
ontoppene grønne, og de høje, til sidst den

højeste. Under os et malkblåt dyb som endte
i de grønne nu så søge bjerge, men evigtyste,
især de de stråle. Kun Kimmelen l'endnu over
den med et rosenrødt bælte, med vist var den
fyldt. Så ringede klostkerne den dags sol
ned. Og nu god nat min en elskede kone.
Ponte S. Giovanni den 27de. Sæter en lille station
nedenfor Perugia lige ved Columbianus grave på vej til
Assisi. Vi har lige set gravene, de var for næsten ikke så
ordre, men vil være en slags små græk grøft arbejde, og
dovore ingen maleri på væggene, som i Chiassi, og den omg
vi over, det vilde sikkert os en dag og korte penge. Her i 187.
har vi forresten vel kort tid, her er en smuk strøket
ting os. med fire nogle gode vaser, jeg fik kun tid at tegne
maleriet på en af dem, men det var også grumme morsomt,
den unge Herakles som ligger i søgen og klemmer
slangerne, hvordan flygler han med den ^{stille} forstrøkkede
møder. Athene står ved den anden ende med kronen på,
og en mand bag ved. På væggen af vaser, var sorte dyr på
gul bund, men den fik jeg ikke med. De har jeg også se de
malerier i bjerg, som her bærer mig mest, ubetinget.
Harde jeg haft, tid havde jeg kopieret begge to, men de skulle vel
læge til at gøre hver, for farverne var de der og omstøt. og nu
har vel du og mine egne og især alle bøger på Thorvald og på P. i Milano